

Ponadto Komisja twierdzi, że Republika Grecka nie przyjęła wszystkich środków niezbędnych do zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących ogłuszania zwierząt przy uboju i do zapewnienia odpowiednich inspekcji i kontroli uboju.

Komisja podkreśla, że zarówno w chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, jak i po tym terminie oraz w wyniku braku pewnych starań władz greckich, Republika Grecka nie podjęła wszystkich środków niezbędnych dla naprawienia zarzuconych jej uchybień. Większość zaleceń skierowanych do władz greckich nie została zrealizowana lub została zrealizowana w sposób niewystarczający. Z drugiej strony sprawozdania z misji dają obraz bardzo niepokojący, jeżeli chodzi o wykonanie przywołanych powyżej przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 11.12.1991 r., str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2005 r., str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1993 r., str. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 12 września 2007 r. — Société Papillon przeciwko Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Sprawa C-418/07)

(2007/C 283/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Papillon

Strona pozwana: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Pytania prejudycjalne

1. Skoro korzyść podatkowa wynikająca z reżimu „zintegrowanego opodatkowania” wywołuje skutki w zakresie opodatkowania spółki dominującej grupy — która może skompensować swoje dochody ze stratami poniesionymi przez wszystkie spółki grupy podatkowej i skorzystać ze zniesienia skutków podatkowych transakcji wewnątrzgrupowych — to czy wynikająca z systemu określonego w art. 223 A i nast. code général des impôts niemożliwość włączenia do grupy

podatkowej spółki pośrednio zależnej od spółki dominującej — jeśli jest ona kontrolowana za pośrednictwem spółki zależnej, która z powodu posiadania siedziby w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej i niewykonania działalności we Francji nie podlega francuskiemu podatkowi dochodowemu od osób prawnych i nie może w związku z tym należeć do grupy — stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości ze względu na skutki podatkowe decyzji spółki dominującej, aby kontrolować spółkę pośrednio zależną poprzez francuską spółkę zależną lub raczej poprzez spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim?

2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy ograniczenie takie może być uzasadnione potrzebą zachowania spójności reżimu „zintegrowanego opodatkowania”, a w szczególności mechanizmami znoszenia skutków podatkowych transakcji wewnątrzgrupowych — mając na względzie konsekwencje takiego systemu, który polegałby na traktowaniu spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, jako należącej do grupy, wyłącznie na potrzeby spełniania warunku pośredniego kontrolowania spółki pośrednio zależnej, z jednoczesnym zachowaniem jej wyłączenia z reżimu opodatkowania grupowego, jako że nie podlega ona francuskiemu podatkowi — bądź też innymi nadrzędnymi względami interesu ogólnego?

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-419/07)

(2007/C 283/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Mojzesowicz i V. Bottka)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie dokonując prawidłowej transpozycji art. 2 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej ⁽¹⁾, Królestwo Szwecji uchybiło swoim zobowiązaniom;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zezwolenia na cyfrowe nadawanie udzielone przez rząd szwedzki stanowią środki regulujące między innymi korzystanie z usług cyfrowego nadawania i tym samym pośrednio świadczenia takich usług w Królestwie Szwecji. Wymogi przewidziane w obecnie obowiązujących zezwoleniach, zgodnie z którymi posiadacze licencji są zobowiązani przestrzegać części 2 porozumienia ramowego, przyznają pośrednio publicznej spółce Boxer pozycję monopolistyczną w zakresie usług kontroli dostępu (w tym kodowania), z naruszeniem art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/77. Utrzymanie obowiązku przestrzegania tej części porozumienia stanowi ponadto przeszkodę dla przedsiębiorstw pragnących oferować pełną gamę usług cyfrowego nadawania do korzystania z praw, które art. 2 ust. 2 i 3 dyrektywy powinien im gwarantować. Komisja stwierdza zatem, że z uwagi na to, iż chodzi o usługi przekazywania sygnałów i nadawania przy użyciu naziemnej sieci cyfrowej, Szwecja nie dokonała prawidłowej transpozycji dyrektywy 2002/77.

(¹) Dz.U. L 249, str. 21.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-422/07)

(2007/C 283/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych do weryfikacji przestrzegania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej w odniesieniu do inspekcji i kontroli badań w sektorze przemysłowych produktów chemicznych Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 3 dyrektywy 2004/10/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja nie stwierdziła, by w Hiszpanii zostały przyjęte środki niezbędne do weryfikacji przestrzegania zasad dobrej praktyki

laboratoryjnej przez laboratoria prowadzące badania przemysłowych produktów chemicznych. Nie wyznaczono również w Hiszpanii żadnego organu odpowiedzialnego za weryfikację przestrzegania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej przez wspomniane laboratoria, a w każdym razie nie poinformowano Komisji o nazwie tego organu.

W związku z tym należy stwierdzić, że Królestwo Hiszpanii nadal nie przyjęło środków niezbędnych do weryfikacji przestrzegania dobrych praktyk laboratoryjnych w odniesieniu do inspekcji i kontroli badań w sektorze przemysłowych produktów chemicznych, przewidzianych w art. 3 dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 50, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-424/07)

(2007/C 283/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że dodając ustawą zmieniającą przepisy w sprawie telekomunikacji (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften) z dnia 18 lutego 2007 r. art. 3 pkt 12b i art. 9a do ustawy o telekomunikacji (Telekommunikationsgesetz), Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 6, 7, 15 ust. 3, art. 16 i 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (¹), art. 8 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (²) i art. 17 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (³)
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.